

ת"ד 11693/03/17 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו חדיד

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

16 דצמבר 2020

ת"ד 11693-03-17 מדינת ישראל נ' אבו חדיד

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמיר אבו חדיד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שי נצר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד אינה סוחרב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של נהיגה בקלות ראש, במצב השולל שליטה ברכב, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש בניגוד לסעיפים 26(4), 40(א) ו- 38(2), 38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961 ותקנות 21(ב), 40(א) ו- 26(4) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 11.5.16 נהג הנאשם ברכבו בכביש 3 במצב השולל שליטה ברכב, ולאחר שפנה ימינה סטה לנתיב הנגדי והתנגש חזיתית ברכב המעורב שהגיע ממולו בנתיב אליו סטה. כתוצאה מההתנגשות נהדף הרכב המעורב אל השול והתעלה שבצד הדרך התגלגל עד שנעצר, ואילו רכבו של הנאשם המשיך קדימה התהפך ונעצר.

3. כתוצאה מהתאונה ניזוקו 2 כלי הרכב ונחבלו בגופם 5 בני אדם חבלות של ממש:

לנאשם נגרם שבר בסקרנום, פצע בברך ימין ובשוק שמאל.

לא"ג מוחמד, גיסו של הנאשם בן ה- 21 שנסע ברכבו נגרמו פגיעות ראש ופגיעות גוף רבות, סבל משברים מרובים, באף, באורביטה, בצלעות, בזרוע, בפמור, בקרסול, בחוליות, בהומרוס. כפי שעולה מהתעודות רפואיות (ת/2, ת/3) א"ג היה מאושפז מספר ימים בטיפול נמרץ, בחלק מהזמן כשהוא מורדם ומונשם, עבר ניתוחים לקיבוע השברים ובהמשך אושפז ב"בית לוינסטין לתקופה של כחודשיים לשיקום אורתופדי.

לפ.א., קטין בן 16, שנסע אף הוא ברכב הנאשם, נגרמו פגיעות ראש ושברים מרובים בסינוסים, בצלעות, בפמור, בארובת העין ובגולגולת. הנ"ל עבר ניתוח לקיבוע השברים.

כפי שעולה מהתעודה הרפואית (ת/6) והמסמכים שצורפו פ.א. הוכר על ידי הביטוח הלאומי כנכה לצמיתות, נכות רפואית משוקללת של 77% ודרגת אי כושר של 100%.

מהצהרה שהגיש מר א.פ. לבית המשפט (ת/9) עולה כי מאז התאונה הוא סובל מהגבלה ביישור הברך, סובל מפגיעה מוחית חבלתית, כאבי ראש, הפרעה פוסט טראומטית והפרעה דכאונית. לדבריו נהרסו לו החיים וכל חייו יהיה בשיקום.

לש.ב.ד, בן 20, אשר נהג ברכב המעורב נגרמו דימומים בבטן ובבית החזה, ושברים מרובים חלקם מרוסקים, בצלעות, בעצם איליאק, בפרגמנטים, בפטלה וטיביה ימנית, באגן בחוליות, פגיעה במעי הדק, קרע בתוספתן שנכרת. הנ"ל היה מאושפז מספר ימים בבית החולים ועבר ניתוחים אורתופדיים כירורגיים. בנוסף לתעודה הרפואית (ת/4) צורפו מסמכים המלמדים על כך שהנ"ל שוחרר משירות צבאי כחודשיים לאחר התאונה, תחילה הוכר על ידי קצין תגמולים כנכה בדרגה של 96% ובהמשך הוכר כנכה צהל בדרגה של 68% לצמיתות.

מהצהרה שהגיש מר ש.ב.ד לבית המשפט (ת/7) עולה כי כתוצאה מהתאונה נפגע קשות, עבר מספר סדרות של ניתוחים, סבל מכאבים עזים, היה מחובר לנלקזים שונים בגופו, סבל מזיהומים, מר ש.ב.ד מתאר תקופה קשה מאוד של טיפולים מלווים בכאבים עזים ומצב רוח ירוד, ולאחריה תקופה של כ- 5 חודשי שיקום בתנאי אשפוז, ובהמשך במשך שנתיים התנייד באמצעות קביים תוך שעבר 3-4 טיפולי שיקום מדי שבוע, בהמשך הוחלפו הקביים לשני מקלות הליכה. לדבריו, עד היום, למעלה מ- 4 שנים ממועד התאונה, עדיין סובל מכאבים רבים בברך ובאגן, מטופל במשככי כאבים, לא מסוגל לרוץ או לקפוץ ולבצע פעולות ככל האדם.

ל.י.כ., בת 20, נוסעת ברכב המעורב נגרמו שברים מרובים בעצמות הפנים, בקלביקולה, בארובת העין, בקיר לטרלי של סינוס, בעמוד השדרה, בגפיים, בחוליות, בפמור, ברדיוס, קרע במעי שנכרת. י.כ. הובהלה לבית חולים במסוק כשהיא מורדמת ומונשמת ונזקקה לשיקום וטיפול פיזיותרפיה. י.כ. היתה מאושפזת למעלה משבועיים בבית החולים ובהמשך למעלה מחודשיים וחצי במחלקת שיקום אורתופדי. בנוסף לתעודה הרפואית (ת/5) צורפו מסמכים המלמדים על כך שהנ"ל הוכרה על ידי משרד הביטחון כנכה בדרגה של 68% לצמיתות.

בהצהרה שהגישה הגברת י.כ. לבית המשפט (ת/8) עולה כי כתוצאה מהתאונה פונתה לבית החולים במסוק, כשהיא מורדמת ומונשמת, ונשארה מורדמת ומונשמת משך 8 ימים. נפגעה פגיעות חמורות בחלקי גוף רבים (בגב, בפנים, בחזה, בבטן, בגפיים, בירכיים, בקרסול, בצוואר, פגיעות בדמות שברים, פגיעות בעצב), הנ"ל סובלת מחולשות עצביות וכאבים עד היום, לרבות מיגרנות, נוטלת תרופות באופן קבוע. לדבריה שירתה בצבא כמדריכת חי"ר, היתה מאוד פעולה וכיום אחרי ישיבה קצרה אל מול המחשב כבר סובלת כאבים בחלקי הגוף השונים. לדבריה נותרה מצולקת בצלקות

ארוכות בכל בגופה, דבר שפגע בביטחונה העצמי. י.כ. עברה שנתיים של שיקום בתל השומר ועדיין סובלת מכאבים קשים, כל יום וכל לילה.

תסקירי שרות מבחן וחוו"ד ממונה

4. בתסקיר מיום 21.6.20 סקר שרות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם.

הנאשם בוגר 11 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בן 24 נשוי, אשתו בהריון, עובד בעבודה מזדמנת כנהג משאית. בעל מערכת יחסים טובה וקרובה עם אחיו ומשפחתו.

נעדר הרשעות בתחום הפלילי. לחובתו 6 הרשעות בתחום התעבורתי. שרות מבחן התרשם, כי במועד ביצוע העבירה הנאשם היה חסר בשלות ולא הפנים את האחריות המתבקשת בזמן הנהיגה. עוד ציין שרות המבחן, כי אירוע התאונה היה טראומתי עבור הנאשם וכי הנאשם נמנע מלהעמיק בקשיים רגשיים ומהתמודדות עם רגשותיו.

שרות המבחן תיאר, כי הנאשם מתמודד עם רגשות אשם לגבי מצבו הרפואי של גיסו שנגרם כתוצאה מהתאונה ואף ציין כי התרחק ממנו ונמנע ממפגשים משפחתיים על מנת להימנע ממפגשים עימו. הנאשם ציין כי גם הקשר עם חברו שנסע איתם ברכב ביום התאונה נותק ואינו יודע מה מצבו. שרות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא צער ואכזבה על מעשיו ותוצאותיהם, הפגין הזדהות רגשית עם נפגעי העבירה וניכר כי מתקשה להכיל את תוצאות התאונה.

הנאשם תיאר כי לאחר התאונה התקשה לתפקד, לא עבד והתמודד עם סימפטומים פוסט טראומטיים שכללו- קשיי שינה, חוסר תאבון, קושי בריכוז, עייפות ותסכול עמוק. עוד תיאר הנאשם כי התקשה מהנאות שגרתיות לרבות עם משפחתו. אף אשתו של הנאשם מסרה כי מתמודד עם קשיים רגשיים ותחושת אשמה שמלווה אותו, בעיקר נוכח הפגיעה הקשה שנגרמה לבן משפחתו. לדבריה, חל שינוי משמעותי בחייו של הנאשם בשנה האחרונה וניכר כי מתנהל באופן אחראי ובוגר יותר, עובד ובעל שאיפות לנהל אורח חיים יציב ונורמטיבי.

שרות המבחן התרשם כי גיסו של הנאשם ואחותו אינם כועסים על הנאשם ואינם מאשימים את הנאשם בקרות התאונה וכי תיאר את היחסים ביניהם כטובים וקרובים. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע נכונות להשתלב במסגרת טיפולית ייעודית.

שרות מבחן העריך כי תוצאות התאונה כשלעצמן בעלות משמעות מרתיעה, מציבת גבול ומצמצמת סיכון וכי הסיכון יפחת עוד יותר נוכח עונש הפסילה שיוטל על הנאשם. עוד ציין, כי סיכוי שיקומו של הנאשם טובים.

שרות המבחן המליץ על צו מבחן למשך שנה לצד ענישה קונקרטיה שתכלול מרכיב של תרומה לחברה.

5. הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 8.11.20, מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לכך שמידת הרשלנות בנהיגת הנאשם היא ברף הבינוני גבוה, לכך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בשים לב לטיב החבלות היא ברף הבינוני גבוה, כשלירדן חומרת החבלות היא ברף הגבוה. לדבריה, נוסעי הרכב המעורב שירתו באותה עת בצבא, הוכרו כבעלי נכות גבוהה של מעל 60 אחוזים, שוחררו מהצבא והוכרו כנכי צה"ל. כמו כן הפנתה לחבלות החמורות של הנוסעים ברכב הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-12 חודשי מאסר בפועל, ולאור רף הרשלנות וחומרת התוצאות, כמו גם לאור נתונים האישיים של הנאשם עתרה להשית על הנאשם ענישה ברף העליון של המתחם, קרי 12 חודשי מאסר ובפסילה בפועל לתקופה שלא תפחת מ- 5 שנים, פסילה מותנית, קנס ופיצוי משמעותי לנפגעי העבירה.

7. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לכך שמדובר בתאונת דרכים בה היו מעורבים שני נהגים צעירים לכך שהתאונה התרחשה בשעות הלילה המאוחרות במקום ללא תאורה. לדבריה מדובר ברשלנות ברף קל עד בינוני. הפנתה לחלוק הזמן ממועד ביצוע העבירה, לגילו הצעיר של הנאשם בעת קרות התאונה, לנסיבותיו האישיות לכך שהתחתן ומצפה לילד. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שרות מבחן וטענה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה, ומכיר בפגיעה ובנזק שנגרמו לנפגעי העבירה, מביע נכונות להשתלב בטיפול קבוצתי ייעודי לנהגים שפצעו בתאונה. לדבריה, שירות המבחן ציין כי הסיכון פחת ומעריך כי סיכויי שיקומו של הנאשם טובים. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין עונש שלא כולל מאסר בפועל, ועד עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שרות של חודשים בודדים ופסילה של שנתיים. ב"כ הנאשם הגישה אסופת פסיקה בתיקים עם תוצאות דומות, וטענה כי בכל התיקים, ואף בתיקים חמורים יותר, לא הוטל מאסר בפועל. לדבריה, הפסיקה שהגישה המאשימה עוסקת במקרים חמורים יותר. כן ביקשה התחשבות לעניין גובה הקנס והפיצויים בשל מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאוון וברף הנמוך. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק לכל היותר בשלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות.

8. הנאשם בדבריו האחרונים, הביע חרטה על האירוע. ציין שהאירוע התרחש לפני שנים, מאז התחתן ועתיד להיוולד לו ילד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם, הוא הגנה על שלום הציבור, חיי ושלמות גופו, ובפרט שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** הוא ברף מאוד גבוה, אמנם לא קופחו חיי אדם, אך תוצאות התאונה ביחס למרבית הנפגעים כה חמורות, עד כי ניתן לומר כי כפשע בין לבין גרימת מוות.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את התקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין התשל"ז 1977:

- **תכנון מוקדם:** לא קדם לביצוע העבירות תכנון מוקדם. עסקינן בעבירות שהינן תוצאה של רשלנות.
- **מידת הרשלנות:** ב"כ הצדדים חלוקים ביניהם באשר למידת הרשלנות. ב"כ המאשימה טענה כי הרשלנות הינה ברף הבינוני גבוה בעוד ב"כ הנאשם טענה כי הרשלנות הינה ברף הנמוך עד בינוני. הגם שככלל סטיה לנתיב הנגדי נמשכת כהרף עיין ואינה מלמדת בהכרח על רשלנות גבוהה, והגם שמטיעוני ההגנה עולה כי התאונה התרחשה בשעות לילה במקום ללא תאורה, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם נהג ברכב כשהוא מצוי במצב השולל ממנו את השליטה ברכב, ועצם הנהיגה ברכב במצב זה מלמד על רשלנות משמעותית, ולפיכך מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה כי מידת הרשלנות של הנאשם היא ברף הבינוני גבוה.
- **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירות:** הנאשם היא שנהג בעת ביצוע העבירות, ולכן האחריות כולה מוטלת עליו. אין כל אינדיקציה או טענה לכך שהיתה עליו השפעה של אחרים. אין ואף לא נטענה כל רשלנות תורמת מכל סוג של הנהג המעורב.
- **הנזק שנגרם מביצוע העבירות:** כתוצאה מביצוע העבירות נפגעו בגופם 5 בני אדם, חלקם פגיעות קשות וחמורות שהותירו את הנפגעים עם נכויות לצמיתות בדרגות גבוהות לכל חייהם, גם כיום, לאחר שחלפו למעלה מ-4 שנים הם עדיין סובלים כאבים עזים מדי יום ומידי לילה. חייהם השתנו. איכות חייהם נפגעה באופן בלתי הפיך.
- מיותר לציין כי הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מהעבירות שבוצעו, יכול היה להביא לקיפוח חיים אדם.
- **יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשיו.** הנאשם יכול היה להימנע מנהיגה ברכב, כשהוא מצוי במצב השולל ממנו שליטה ברכב.

12. **באשר למדיניות הענישה הנוהגת** בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים התוו מדיניות ענישה לפיה בעבירות של גרימת תאונות דרכים שתוצאותיהן חמורות, יושתו על נאשמים עונשים חמורים לרבות עונשי מאסר בפועל או מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ופסילות ממושכות, גם כאשר עסקינן בנאשמים נורמטיביים.

ברע"פ 3764/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל** (21.4.05) נקבע בהקשר זה:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל... מן הראוי להדגיש כי המציאות, כביטוייה בהתנהגותם של נהגים לא מעטים בכבישי הארץ, מחייבת נקיטת אמות מידה עונשיות מחמירות יותר. אם העונשים המוטלים בבתי המשפט

במקרים דומים קלים יותר מהעונש שנגזר במקרה דנן, מן הנכון לשנות את המדיניות העונשית, כדי שמעשי הרשלנות המסכנים חיי אדם יענשו כנאות וכדי שיהיה משקל מרתיע משמעותי יותר להתנהגות נלוזה בעת נהיגה".

על חשיבות תרומתם של בתי המשפט בשמירה על ערך המוגן, ראו דברי כבוד השופטת שלו בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20):

"מאחר שנגע תאונות הדרכים הולך וגובר, ומדי יום אלו גובות קורבנות רבים בגוף ובנפש, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי על בתי המשפט למלא את חלקם במלחמת החורמה בתופעה זו, בדרך של הטלת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת, לא רק במקרים של גרימת מוות בתאונת דרכים, אלא גם במקרים בהם נגרמים חבלות ופציעות חמורות, לעתים בלתי הפיכות, הפוגעות באופן קשה באיכות חייהם ובבריאות נפשם של נפגעי התאונות ובני משפחותיהם (ראו למשל רע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (24.6.12)).

יפים בהקשר זה דברים שנקבעו בע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (10.10.05):

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן ששיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

וכן בע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל, סד(2) 666 (2011):

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, ומדי שנה בשנה מקפדים מאות אנשים את חייהם ואלפים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצועים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלפי תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונת דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכביש".

13. על הפסיקה הנוהגת במקרים דומים ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· רע"פ 3972/19 **צביה קנטור גוז נ' מדינת ישראל** (29.5.19).

המבקשת הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש כשברמזור אור אדום, נהיגה שלא בכיוון החץ וגרימת חבלות של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבלו חבלות קשות הולכת רגל ובנה הקטין (שברים), פגיעה בכבד ושיתוק הסרעפת להולכת הרגל וחבלת ראש קשה לבנה הקטין) וכן ניזוקו ארבעה כלי רכב. בימ"ש קמא קבע כי רשלנותה של המבקשת ניצבת ברף חומרה גבוהה וקבע כי מתחם העונש כולל פסילת רישיון הנעה בין 12-24 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס ומאסר עד שלושה חודשים שיכול וירוצה על דרך של עבודות שירות. בימ"ש קמא גזר על המבקשת 20 חודשי פסילת רישיון נהיגה, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית; פסילה על תנאי; קנס בסך 3,000 ש"ח ומאסר על תנאי. ביהמ"ש המחוזי החמיר את העונש והעמידו על 32 חודשי פסילת רישיון נהיגה בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית; 250 שעות שירות לתועלת הציבור; פסילה על תנאי; קנס בסך 3,000 ש"ח ומאסר על תנאי. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהג הרכב המעורב חבלות של ממש (שכללו שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמס פוביס, שבר סבטרוכנטרי מימין, ושבר בטרונכנטר משמאל, הוא נזקק לאשפוז, לניתוחים רבים ולהליך שיקומי). בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה, קבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו של המבקש נע בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 678/18 פלוני נ. מדינת ישראל (31.5.18).

המבקש הורשע בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון להולך הרגל וגרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בראשה ובגפיה; נגרמו לה שברים במספר עצמות; קונטוזיה ריאתית; פריקת אצבע; וחתכים שדרשו תפירה. הנפגעת נותחה ואושפזה בבית חולים. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 5000 ₪ פסילה למשך 3 שנים, פסילה מותנית והפעלה של פסילה מותנית בת 3 חודשים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

· רע"פ 8588/16 **משה נ' מדינת ישראל** (8.11.16).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב נהיגה במהירות בלתי סבירה, וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. הנהגת המעורבת נחבלה בגופה, בפניה ובראשה, נאלצה לעבור ניתוח, ובהמשך נזקקה למעקב אורטופדי. בימ"ש קמא קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 3-9 חודשי מאסר "ויותר מכך", וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים ועד שנתיים ואף יותר. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל למשך 36 חודשים, 7 חודשי מאסר מותנה, פסילה מותנית קנס בסך של 1,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 10,000 ₪ למשך שנתיים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

· רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש לשלושה נוסעים ברכב המעורב (חבלות בדמות שברים באגן, בלסת ובריכיים). בימ"ש קמא גזר על המבקש את העונשים הבאים: 10 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8

חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 8035/13 חנן אלחרר נ' מדינת ישראל (6.3.14).

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבלו המבקש ו-2 הולכי רגל. הולכי הרגל נחבלו חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות, קרע בטחול, דימומים בחזה, שברים באגן. בית משפט קמא קבע כי מדובר ברף רשלנות לא נמוך וגזר על המבקש פסילה בפועל לתקופה של 12 חודשים, פסילה מותנית, קנס ע"ס 1,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים. בימ"ש המחוזי קיבל את הערעור על קולת העונש והעמיד את תקופת הפסילה על 18 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל (21.4.05).

המבקשת הורשעה בעבירות של נהיגה רשלנית, אי-מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש. להולך הרגל הקטין נגרמו שברים בגולגולת ובמקומות אחרים בגוף, פגיעה בבצקת המוח ודימום. בית משפט קמא גזר על המבקשת 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופסילה בת 5 שנים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

· עפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 מדינת ישראל נ' יעקובסון (29.7.20).

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה רשלנית, במצב השולל שליטה ברכב, סטייה מנתיב הנסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. לנהג המעורב נגרמו חבלות של ממש ובהן שברים בצלעות, שבר בדיאפוזה מקורבת של עצם הירך משמאל, הוא הובהל לבית חולים במצב קשה, כשהוא מורדם ומונשם, נזקק לסדרת ניתוחים לקיבוע השברים ולשיקום נשימתי ונוירולוגי; וכן נחבל המשיב בגופו ושני כלי הרכב ניזוקו.

בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש הולם נע ממאסר מותנה ולעד למאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן פסילה בת 7-48 חודשים וענישה נלווית וגזר על המשיב מאסר מותנה, פסילה בת 11 חודשים, בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה מותנית, של"צ בהיקף 250 שעות; צו מבחן למשך שנה; פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע וקנס בסך 500 ₪.

בית משפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי מתחם העונש ההולם נע מעונש מאסר שתחתיתו במספר חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר, וכן פסילה בפועל בת שנים וגזר על המשיב 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, תוך שצוין כי העונש קל יחסית לעונש שראוי היה להיגזר עליו בערכאה הדיונית, 30 חודשי פסילה, ביטל את רכיב השל"צ ולא התערב ביתר הרכיבים על אף שביקר את סכום הפיצוי שנפסק בהיותו בבחינת "לעג לרש".

· עפ"ת (ים) 47949-10-18 שמואל קוגן נ' מדינת ישראל (10.1.19).

המערער הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש. רוכב האופנוע המעורב נפגע אנושות בראשו, עבר סדרת ניתוחים, נמצא

בהליכי שיקום ולא שב לאיתנו עד למועד גזר הדין. בית משפט קמא גזר על המערער מאסר למשך 5 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי; פסילה בת 5 שנים, פסילה על תנאי ותשלום פיצויים לנפגע בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

· ע"פ (נצרת) 27057-11-14 **איפרח נ' מדינת ישראל** (1.1.15).

המערער הורשע בנהיגה רשלנית, סטיה מנתיב נסיעה, עליה על המדרכה ופגיעה בהולך רגל אשר נחבל חבלות קשות (שברים באגן, שבר בזרוע ימין, שברים בחוליות, קונטוזיה ריאתית, שבר בארובת עין, שבר בחוליית צוואר, פריקת כתף, פגיעת ראש ועוד). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל ופסילה בת 6-30 חודשים וגזר על המערער 6 חודשי מאסר מותנה, 15 חודשי פסילה, פסילה מותנית, קנס, פיצוי למתלונן בסך 2000 ש"ח ו- 200 שעות של. בית המשפט המחוזי קיבל את הסברו של המערער לסיבת הסטיה מנתיבו, קבע כי רמת הרשלנות נמוכה וכי מתחם העונש ההולם מבחינת רכיב הפסילה נע בין 3-18 חודשי פסילה. בית המשפט המחוזי קיצר את הפסילה והעמידה על 8 חודשים.

· ע"פ"ת (נצרת) 41397-12-13 **שאול זרחי נ' מדינת ישראל** (16.6.14).

המערער הורשע בסטיה מנתיב וגרימת תאונה שתוצאותיה חבלות של ממש למערער עצמו (נקב במעי) לנהג המעורב (שברים באגן, בצלעות, בזרוע, בגלילי אצבעותיו ובכף רגלו) ולנוסע ברכב המעורב (שברים בצלעות). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 0-8 חודשי מאסר ובין 11-72 חודשי פסילה והשית על המערער מאסר מותנה, פסילה בת 4 שנים וכן פיצוי בסך 22,000 ש"ח לנפגעים, קנס, 120 שעות של"צ פסילה מותנית והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי הרף התחתון של המתחם נמוך יותר מזה אשר קבע בית משפט קמא, ביטל את רכיב הפיצוי וקיצר את הפסילה ל- 11 חודשים.

14. לאחר שבחנתי את נסיבות העבירות בתיק שבפני, לאחר שקבעתי כי רשלנות הנאשם היתה ברף הבינוני גבוה, לאור העובדה כי נהיגתו הרשלנית של הנאשם גרמה לריבוי נפגעים ובשים לב לחומרתן הרבה של הפגיעות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** כולל רכיב של מאסר בפועל לתקופה של 7-18 חודשים, לצד רכיב פסילה של 3-6 שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין התשל"ז 1977.

· לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם בחר לקחת אחריות על התאונה ולהודות במיוחס לו. הגם שבתחילה התיק נקבע להוכחות הרי שבטרם החלו להישמע העדים בחר הנאשם להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

• לקחתי בחשבון כי הנאשם הביע צער וחרטה על התאונה ותוצאותיה הקשות, וחש אמפתיה כלפי נפגעי העבירה, הגם שמדברי שירות המבחן עולה כי מתקשה להתמודד עם תחושת האשם בשל הסבל שגרם לנפגעים.

• לקחתי בחשבון כי הנאשם נעדר הרשעות בתחום הפלילי.

• לקחתי בחשבון כי הנאשם אשר אווז ברישיון נהיגה משנת 2014 צבר לחובתו 6 הרשעות בעבירות תנועה, 2 מתוכן מוקדמות למועד התאונה ו- 4 מתוכן מאוחרות למועד התאונה. אין לנאשם הרשעות בעבירות של גרימת תאונת דרכים.

• לקחתי בחשבון את **פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו**. הנאשם אדם צעיר, כיום כמעט בן 25, ביצע את העבירות בגיל 20 עת היה נהג חדש. כיום נשוי ומצפה לילד. מפרנס את משפחתו.

• לקחתי בחשבון את **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות**. לקחתי בחשבון כי גם הנאשם נחבל בגופו כתוצאה מהתאונה ואף גרם כאמור, לפגיעות חמורות לגיסו.

• לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, ועם זאת, הגם שחלפו כארבע וחצי שנים לא מצאתי ליתן לכך משקל רב בשים לב שחלק מהדחיות בדיונים נבעו בשל אי התייצבות הנאשם, או בשל החלפת יצוג מטעמו.

• לקחתי בחשבון את מצב החירום השורר במדינה עקב נגיף הקורונה, הגם שבעניינו של הנאשם לא מצאתי ליתן לכך משקל רב, ועניין זה אף לא עלה בטיעוני הצדדים.

• לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי ההתמודדות של הנאשם עם התוצאות החמורות שגרם בנהיגתו, היוותה גורם מרתיע ומציב גבול, וכי הסיכון להישנות התנהגות פוגענית הוא נמוך.

• לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן. שירות המבחן המליץ לשלב את הנאשם בענישה שיקומית בדמות צו מבחן לצד ענישה קונקרטיה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות ופסילת רישיון נהיגה.

16. הגם ששירות המבחן התרשם כי סיכויי השיקום של הנאשם טובים, לא מצאתי כי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, אף לא משיקולי שיקום.

בעניינו של הנאשם, ובשים לב שמתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר למשך 7 חודשים, ניתן להשיג את תכליות הענישה, ואף לשלב ענישה שיקומית, ללא חריגה ממתחם העונש ההולם.

במקרה שבפני, לאור תוצאותיה הקשות מאוד של רשלנות הנאשם, תוצאות שהביאו לפגיעות קשות לנפגעי העבירה, לא

מצאתי הצדקה לזנוח את ערכי הענישה האחרים.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ג 28219-11-13 **מדינת ישראל נ' הבר**):

"אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

17. מכלול הנתונים בפרשה שבפני, בשים לב לנתוני האישיים של הנאשם, לגילו הצעיר, ללקיחת האחריות, להפחתת המסוכנות ולהמלצת שירות המבחן, מצדיקים לטעמי השתת עונש מאסר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, באופן שירוצה בדרך של עבודות שירות, תוך שילוב ענישה שיקומית, על מנת לסייע בשיקומו של הנאשם.

18. בשים לב שבשל נגיף הקורונה ובשל עונש המאסר שיוטל על הנאשם, יקשה לשלבו בהליכי שיקום בחודשים הקרובים, מצאתי הצדקה להורות על צו מבחן לתקופה של שנתיים.

19. באשר לפיצוי הכספי:

ערה אני לפסיקת בית משפט המחוזי בעפ"ת (באר שבע) 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20) לפיה:

"פסיקת פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע שסובל מפגיעות כה קשות ובלתי הפיכות, היא בבחינת לעג לרש, ובמצב כזה, יתכן שעדיף היה שלא להטיל פיצוי כלל ולהותירו להליך האזרחי"

שקלתי את הדברים. לנפגעים בתיק זה נגרמו פגיעות קשות ובלתי הפיכות. פיצוי "ריאלי" בתיק זה מגיע לסכומי עתק, גם פיצוי ריאלי לא יחזיר לנפגעים את איכות חייהם שנפגעה באופן בלתי הפיך.

בשל סכומי העתק הכרוכים בפיצוי נפגעי תאונות הדרכים הוקם מנגנון ביטוח החובה, האלמנט "התרופתי" של הפיצוי, ישולם לנפגעים מכח החוק לפיצוי נפגעי תאונות דרכים.

ואף על פי כן, מצאתי כן לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגעים.

הפיצוי שיפסק הוא בהחלט סמלי ביותר, הפיצוי שיפסק אין בו, והוא אף אינו מתיימר להוות פיצוי של ממש על הכאב והסבל שהיה ועודנו מנת חלקם של נפגעי העבירה.

כן מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי, על מנת לשתף את הנפגעים, ולו באופן סמלי בהליך הפלילי, והם משום

שיהיה בכך, להערכתו, תרומה לשיקומו של הנאשם.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי קיימים טעמים המצדיקים לחייב נאשמים בתשלום פיצויים לנפגעים.

ראו למשל דברי כב' הנשיאה דאז, הש' ד. בייניש ברע"פ 9727/05 ברנרד גליקסמן נ. מ"י:

"יש בחיובו של הנאשם בפיצוי הנפגע יסוד של היטהרות לנאשם העשוי לתרום לשיקומו וכן יש בכך משום שילוב נפגע העבירה כמשתתף בהליך הפלילי, מתוך ראייה כי הטבת נזקו הינה חלק חשוב בתהליך הענישה ובהפנמת נורמות ההתנהגות הראויות".

עונשו של הנאשם

20. אשר על כן, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 7 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, במפקדת מחוז במרכז.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, עד 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 7.1.21 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע את כל העבודות שיוטלו עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות השירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בכל התנאים והכללים לריצוי עונשו במסגרת עבודות השירות.

ב. אני מטילה על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ג. הנני מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל ומלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 42 שנים.

מתקופת הפסילה ינוכו 60 ימי הפסילה המנהלית שריצה הנאשם

ד. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 4949-09-15 בבית משפט לתעבורה בפתח תקווה, ביום 30.11.15 וזאת לריצוי במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 45 חודשי פסילה, בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

ה. מטילה על הנאשם פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ו. פיצוי בסך 12,000 ₪. הפיצוי יחולק באופן שווה בין נפגעי העבירה, באופן שכל אחד מנפגעי העבירה (עדי תביעה 9,10,11,12) (למעט הנאשם עצמו) יקבל פיצוי בסך 3000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.1.21. כל תשלום יחולק באופן שווה בין כל אחד מהנפגעים.

ז. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנתיים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנתיים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ח. לאור מכלול רכיבי הענישה וסכום הפיצוי הכולל, לא יוטל על הנאשם קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' טבת תשפ"א, 16 דצמבר 2020, במעמד הנוכחים